Hwad lycklig lott har Silfwer-Jan!
Så känd på land, så känd i stan,
Ja, borrt i fjerran länder,
Är du bekant som sjelfwa F—n;
Men jordens fröjd sig wänder.

Hwad qwal att lyckan werlar så!
O Jan! du ser hur tusen gå
I ärbarhet och swälta,
Men du som annat lärt förstå —
Lär dem att sorgen smälta:

Hell dig, som snart skall swäfwa der
Man, sedan trätan slutad är,
Dig rätta lönen skänker!
Der, fri från jordiska beswär,
Du, högt i ljuset, blänker!!!

Säljes i Tryckeri-boden wid Tyska Brunn à 1 ß. B:ko

GS1682

Sång,

tillegnad

Silfwer-Jan

den Andra.

Med ackompanjement af Lyra.

STOCKHOLM,
tryckt i Wennlundska Boktryckeriet.

1827.

Med blygsam hand nu fattar jag
Min lyra, att, med ömma slag,
Dig, Jan, en låfsång höja!
Men fast förmågan är så swag —
Må wiljan dig förnöja!

Att wärdigt tolka källans sus
Och blommans doft, rubinens ljus,
Kan ej min penna göra;
Du, dubbelt dyr, ej jordens grus,
Skall, som de små, tillhöra.